

11/07/17

มอร์นิ่ง มูรลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มูรบิน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกคือกองทัพทางจิต ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถปกป้องโลกจากราวันได้ จงคงความซื่อซึ้งที่บริสุทธิ์นี้ไว้

คำถาม: ความยิ่งใหญ่โดยของลูกๆที่บัฟฟาโลดากยอ

คำตอบ: บาบาพูดว่า : เป็นความยิ่งใหญ่ของลูกสาวในปางพินระ(ผู้ที่ไร้เดียงสา) ผู้ที่จดจำชีพบาบาถึงแม้ว่าพวกเขาจะถูกทุบตีเพราะถูกทุบตี พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่ยิ่งใหญ่มากขึ้นเรื่อยๆ และเพราะสิ่งนี้สถานภาพของพวกเขาก็ยิ่งสูงส่งยิ่งขึ้น พ่อได้ให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆเช่นนี้: ลูกๆ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณร่างกายเหล่านั้นไม่ได้เป็นของลูก เวลาที่ลูกเป็นของพ่อ สภาพของลูกจะกลับมาแข็งแรงอยู่เรื่อยๆ พระผู้เป็นเจ้าพึงพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์

เพลง: เมื่อได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ผืนดินและท้องฟ้า ทั้งหมดเป็นของเรา

โอมซานติ ลูกๆกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้า ลูกรู้ว่าลูก คือ กองทัพ กองทัพของใครเล่า กองทัพของพระเจ้า ลูกกำลังทำอะไร ลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือราวัน สิ่งนี้หมายความว่าลูกกำลังปลดปล่อยทั้งโลกออกจากอาณาจักรของราวันและกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตนเอง ดูว่าลูกกำลังนั่งกันอย่างธรรมดาเพียงใด ลูกไม่ได้ใช้มือหรือเท้า แต่ลูกเป็นกองทัพที่ทรงพลังมาก ลูก คือ ผู้ช่วยของพระเจ้า พระเจ้าแผ่ตัวและลูกก็ยังแผ่ตัวด้วย ท่านยังเป็นจักรพรรดิด้วยเช่นกัน สงครามของลูกมีพลังมากและแผ่ตัวอย่างยิ่งจนกระทั่งลูกเอาชนะกิเลส และด้วยเหตุนี้จึงเอาชนะทั้งโลก ลูกรู้สึกว่าเป็นที่นั่นเป็นกองทัพ ดังนั้นลูกก็เป็นกองทัพทางจิตด้วย ลูกเข้าใจว่าทุกสิ่งสำหรับบาบารั้งขึ้นอยู่กับลูกๆ ผู้ที่เป็นกองทัพ หากไม่มีกองทัพของเรา ผู้อื่นก็จะเอาชนะเราได้ ในกองทัพนั้นบางครั้งพวกเขาก็ขับไล่ราชา และทำให้กลายเป็นการปกครองของทหาร ทหารคิดว่าไม่มีใครนอกเหนือจากพวกเขาที่สามารถปกป้องประเทศได้ ลูกเองก็มีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ว่า หากไม่มีลูกๆ กองทัพของพระเจ้า ก็ไม่มีใครได้รับการปกป้องจากราวัน จมมองดูที่กองทัพนั้น และมองดูตนเอง ลูกก็เป็นเช่นที่ลูกเป็น ลูกไม่ได้มีเครื่องบินหรืออาวุธใดๆ ผู้คนเหล่านั้นมีเครื่องบินมากมายเหลือเกิน พวกเขาแม้ปลอมตัวด้วยการสวมหน้ากาก พวกเขาทำหน้ากาในเทศกาลโฮลี กองทัพของรามยังถูกแสดงไว้ด้วย พวกเขาได้ให้ใบหน้าที่เป็นลิงแก่หนุมาน นั่นเป็นเพียงการเล่นกับตุ๊กตา เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังได้รับการหลุดพ้นจากกรงขังของราวัน กิเลสทั้งห้า หนึ่งในนั้นคือ กรงขังของราวัน มีกรงขังของผู้ที่ทำตามคำสั่งราวันด้วย มีโชตรวนของบัคตี จากนั้นก็เป็นโชตรวนของกูรู แล้วจึงเป็นโชตรวนของสามิ ลูกไม่มีความสุขอย่างยิ่งด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน ลูกเรียกหาอย่างมากว่า ราวันกำลังคุกคามพวกเราอย่างหนัก ลูกรู้ว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณคงอยู่ในโยคะมากเพียงใด ลูกจะเป็นอิสระจากความทุกข์มากตามนั้น ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก พวกเขาถูกทุบตีอย่างหนัก ผู้ที่ไร้เดียงสาที่นำสาระเหล่านั้นก็เรียกร้องหาว่า เราควรจะทำอะไรในเวลานี้แล้ว พ่อได้ให้ความอดกลั้นแก่พวกเขา ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นไม่ใช่ของลูก ลูกได้ตายไปแล้ว เวลาที่ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นจึงไม่มีวิธีการอื่นใด เราเป็นของชีพบาบา สภาพของลูกๆ ที่แท้จริงนั้นจะแข็งแรงอย่างยิ่ง ความคิดของพวกเขาไม่เคยไปหากิเลสเลย หากใครบังคับหรือทำร้ายพวกเขา ลูกๆ เช่นนั้นจะไม่ตอบสนอง พวกเขาจะเรียกหา บาบา นั่นเป็นของท่าน ร่างกายนี้เป็นเหมือนซากศพ ผู้มีศรัทธาเช่นนั้นในสติปัญญาจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก นั่นคือ หากพวกเขาหันหัวใจที่แท้จริงแนนอนที่พระเจ้าจะพึงพอใจกับผู้ที่หันหัวใจที่ซื่อสัตย์เช่นนั้น ที่นี้ ลูกสาวไม่ได้จดจำบาบาเท่ากับผู้ที่ถูกทุบตี การร้องเรียกจากผู้ที่อยู่ในปางพินระได้มาถึงพ่อ บาบา ได้โปรดปล่อยพวกเราจากปางพินระนี้ด้วยเถิด! ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยและเป็นอิสระจากปางพินระไม่ได้จดจำบาบาเท่ากับผู้ที่อยู่ในปางพินระ ด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเท่านั้นที่เรื่องของลูกจะข้ามฟาก บางคนพูดว่า บาบา พวกเขาไม่แม้แต่จะปล่อยให้เราได้อ่านมูรลี โอ! เพียงจดจำพ่อเท่านั้น สิ่งนี้ถูกอธิบายไว้ในมูรลีทุกวัน สิ่งหลักคือ การเก็บบันทึกของการจดจำระลึกถึง จินจดจำนานเพียงใด มีลูกหลายคนไม่สามารถหาความเพียรพยายามนี้ได้ พวกเขาเลิกจดจำบาบาแล้วแล้วแล้ว ถึงอย่างไรก็ตาม ลูกสาวที่อยู่ในปางพินระจะมีประสบการณ์ของการถูกทุบตี และจดจำบาบาได้มากกว่า นั่นเป็นความยิ่งใหญ่ของผู้ที่ไร้เดียงสาที่เฝ้าแต่จดจำบาบาขณะที่ถูกทุบตี บาบาพูดว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่ออยู่เรื่อยๆ ยิ่งพวกเขาถูกตีลูกมากเพียงใด ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะความผูกพันยึดมั่นได้มากตามนั้น การทุบตีทำให้ลูกได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีได้ บาบาจดจำลูกสาวเหล่านั้น ให้ บางคนเป็นมหาดีที่ดีมาก และรับใช้ผู้คนจำนวนมากและทำให้พวกเขากลายเป็นโยคี มีค่ายกบของโยคะมากมาย ลูกต้องมีความเมตตาต่อทุกคน ลูกๆอ้างถึงถึงกิตะ ในสติปัญญาของพวกเขาไม่มีเพียงคำว่า พระเจ้ากฤษณะได้สอนราชาโยคะ ลูกพูดว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นผู้ที่สอนราชาโยคะ เพื่อที่จะพิสูจน์สิ่งนี้ให้กับพวกเขา จงถามพวกเขาว่า ท่านมีความสัมพันธ์อะไรกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกพูดว่า ท่านเป็นพ่อ คำสั่งของพ่อ คือ จงมีโยคะกับท่าน เพื่อที่บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย อย่าได้มีโยคะกับมนุษย์อื่นใด หากผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่เป็นมนุษย์ ลูกจะไม่ได้รับประโยชน์ใด ในกิตะ พวกเขาได้อ้างถึงชื่อของมนุษย์ พวกเราพูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ไร้ตัวตนกำลังสอนโยคะแก่พวกเรา ลูกไม่ได้กำลังประณามใคร ลูกกำลังยกย่องพ่อ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อธิบายต้องฉลาด และรอบรู้อย่างยิ่ง เพราะแม้กระทั่งนักปราชญ์ และบัณฑิตที่ยิ่งใหญ่ก็จะมาที่นั่น ยังมีกองทัพของชั้นยาสีอีกด้วย หัวหน้าของพวกเขาคือทุกคนก็จะมา ลูกๆ ควรจะฉลาดอย่างยิ่ง แม้ว่าลูกพูดน้อยมากแต่ลูกศรก็ยังยิงถูกพวกเขา ไม่มีความจำเป็นที่ต้องพูดมาก เพราะพวกเขาก็มีความโกรธมากด้วย กองทัพของพวกเขาใหญ่โตเช่นกัน หากลูกได้รับคำเชิญจากบางแห่ง ลูกก็ยังไปที่นั่นได้ ลูกๆเข้าใจได้ในบรรดาลูกๆ นั้นใครจะทำนายผู้อื่นได้ดีมาก ลูกต้องอธิบายความหมายของอัลฟาเท่านั้น

มีเพียงสองสิ่งเท่านั้น อัลฟาผู้เป็นพ่อพูดว่า จดจำพ่อ แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก พระเจ้า อัลฟา ผู้สร้างเท่านั้นที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก ท่านเป็นพ่อ พระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า จดจำพ่อ แล้วบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย บาปของลูกจะไม่ถูกปลดปล่อยด้วยการจดจำศรัทธาคุณลักษณะที่อยู่ในเวลานี้ เขาทั้งร่างหนึ่ง และไปใช้อีกร่างหนึ่ง ผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นไม่สูญสลาย การอธิบายทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาได้ทำความผิดที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน พระเจ้าพูดว่า พ่อให้มรดกของโลกแก่ลูก คุณลักษณะจะให้มรดกแก่ทุกคนได้อย่างไรเล่า คุณลักษณะเป็นของบารัต แต่ทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทุกคน คือ ผู้เดียวที่ไร้ตัวตน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทของบัคคีด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใด มีการกราบไหว้บูชาชาว พวกเขาได้สร้างวัดให้แก่โสมนาล ใครสร้างวัดที่ใหญ่โตเช่นนั้นให้แก่โสมนาล ไม่มีใครอื่นมีพลังในการทำเช่นนั้นได้แน่นอนว่าพวกเขาต้องเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างยิ่งในเวลานั้นจึงสร้างวัดเช่นนั้นได้ เวลาที่ลูกๆ เข้าใจแล้วว่า จริงๆ แล้ว ลูกเคยมั่งคั่งมาก วัดที่แสนใหญ่โตเช่นนั้นลูกสร้างขึ้นให้แก่โสมนาล จักรพรรดิต้องเป็นผู้ที่สร้างวัด เหล่าเทพเองเคยมีค่าควรแก่การบูชา จากนั้นพวกเขาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขา คือ ผู้ที่จะสร้างวัด เพื่อกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่เพียงแค่วัดโสมนาลแห่งเดียวเท่านั้นที่ลูกสร้างขึ้นมา คนหนึ่งเริ่มสร้าง จากนั้นผู้คนจำนวนมากก็ทำเช่นเดียวกัน ต่อมาวัดหลายแห่งถูกปล้นสะดม วัดลู่สังของมากมายจากเพียงวัดเดียวถูกบรรทุกไปบนหลังอูฐ เมื่อเข้าสู่โสม พวกเขาพยายามที่จะยึดเมืองหลวง แล้วก็ได้รับชัยชนะ เวลาในสติปัญญาของลูกรู้ว่า เดลีคือ ปาริสถานอย่างแท้จริง (ดินแดนของเทวดานางฟ้า) ดารามราชาได้ก่อตั้งเมืองแห่งนี้ขึ้นมา เดลีจะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้าอีกครั้ง เรากำลังศึกษาวิชาโยคะเพื่อสิ่งนั้น เมื่อได้ฟังสิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของลูกรู้สึกซาบซึ้ง ลูกเข้าใจว่า อาณาจักรของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นมา ชื่อของเราถูกยกย่อง มีคำกล่าวว่า นี่คือ กองทัพที่ไร้ความรุนแรงที่แผ่กว้าง ไม่มีใครเข้าใจถึงนิยยะที่สำคัญเช่นนั้นได้ ลูกไม่ได้ใช้อาวุธที่เป็นวัตถุหรือดาบของต้นหทาระจะ ลูกคือ กองทัพศักดิ์ที่ไร้ความรุนแรงที่ได้รับอาณาจักรด้วยพลังของโยคะ เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก พวกเราทำตามศรัทธา และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้การเล่นนี้กำลังจะถึงจุดจบ จากนั้นก็จะเริ่มใหม่อีกครั้ง นี่คือการละเล่นที่ไม่สูญสลาย และไม่เคยถูกทำลาย อย่างไรก็ตาม แน่ใจว่าเมื่อมีโลกใหม่เกิดขึ้นมา โลกเก่าก็จะถึงจุดจบ วงจรเฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ นี่คือการละเล่นที่เป็นนิรันดร์ เช่นที่พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า ท่านอยู่ทุกหนทุกแห่ง ในท่านองเดียวกัน พวกเขา ก็พูดว่า ละครนี้เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ นักแสดงทั้งหมดของละครนี้จะคงอยู่ตลอดไป ลูกรู้ว่าโลกที่ไร้ตัวตน และโลกที่มีตัวตนคงอยู่ตลอดกาล วงจรหมุนผ่านไปยังยุคทอง ยุคเงิน จากนั้นก็ขำรอย นี่คือการที่ไม่สูญสลาย พวกเรา นักแสดงก็อยู่ในละครด้วย เราทุกคนมีบทบาทตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ เหล่านั้นเป็นเพียงละครเล็กๆ ที่เก่าแล้ว ละครนี้ไม่เคยเก่า ละครที่ไม่สูญสลายนี้เคยเก่าหรือไม่ ไม่เลย แต่เราเพียงแค่เล่นบทบาทของตนเองอยู่เรื่อยๆ สิ่งนั้นเก่าแล้วจากที่เคยใหม่ แล้วก็กลับมาใหม่จากที่เคยเก่า ลูกรู้ว่า จริงๆ แล้ว ลูกเคยเป็นราชาและราชินี เวลาที่ลูกได้กลายเป็นขอลาน จากนั้นก็กลายเป็นราชาจากที่เคยเป็นขอลาน “ขอลาน” หมายถึงขอลานทางศาสนา พ่อได้มาแสดงหนทางแก่ทุกคน ลูกควรจะมีคามซาบซึ้งอย่างมาก ลูกกำลังได้รับความรู้ใหม่นี้ และลูกๆ เท่านั้นที่ได้รับความรู้ใหม่อีกครั้ง ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรในการปกครองของตนเองเหนือโลกนี้ด้วยการทำตามคำสั่ง พ่อพูดว่า จดจำพ่อ และจดจำอาณาจักรในการปกครองของลูก อย่างไรก็ตาม จะมีการทำร้ายร่างกายกันอย่างรุนแรง การทำร้ายนั้นยังเป็นการทรมานของกรรมด้วยเช่นกัน เมื่อผู้ขายทุบตีผู้หญิง เขาจะทำเช่นนั้นเพียงเช่นนั้นหรือ ลูกอาจจะเคยทุบตีเขาด้วยเช่นกัน ปัญหากรรมนั้นกำลังถูกสะสาง ทั้งหมดนี้คือ ปัญหากรรม เวลาที่ลูกกำลังแสดงกระทำที่สูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา เวลาที่ลูกต้องไม่มีการกระทำที่คดโกงใดๆ การกระทำที่สูงส่งที่สุดคือ การให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ลูกได้รับคำสั่งของพ่อแล้วว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ทุกคนได้ลิ้มพื่อไปแล้ว พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาแต่ก็ไม่รู้อะไรเลย พวกเขายังได้สร้างสิ่งมหัศจรรย์ขนาดใหญ่ที่มโหฬารอีกด้วย รูปของพ่อนั้นใหญ่โตมากหรือ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เวลาที่ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง ฮัชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงแสดงการกระทำที่สูงส่งตามศรัทธาอยู่เสมอ จงใส่ใจว่า ลูกไม่ได้แสดงการกระทำใดที่คดโกง จงทำงานรับใช้ที่จะทำให้ผู้คนจำนวนมากกลายเป็นโยคี
2. จงมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ ร่างกายเป็นเหมือนซากศพ ดังนั้น จงทิ้งความหยิ่งยะโสของร่างกาย จงเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่แท้จริง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่โชคดี และทำให้เส้นโชคสูงส่งที่สุดด้วยการจดจำระลึกถึง และงานรับใช้ ในดวงชะตาของบราห์มิน ประเด็นทั้งสามที่เกี่ยวกับเวลานั้นดีที่สุด สิ่งใดที่ได้เกิดขึ้นแล้วนั้นดี สิ่งใดที่กำลังเกิดขึ้นนั้นก็ยิ่งดีกว่า และสิ่งใดที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นก็ยิ่งดีมาก

เส้นโชคที่สูงส่งได้ถูกเขียนไว้บนหน้าผากของแต่ละคน เพียงอยู่อย่างไม่วางเว้นในการจดจำระลึกถึง และงานรับใช้อยู่เสมอเท่านั้น ให้ทั้งสองสิ่งนี้เป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับการหายใจที่เป็นธรรมชาติของร่างกาย พ่อผู้ประทานโชคได้แสดงวิธีการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ เพื่อที่ลูกจะสร้างโชคที่สูงส่งได้มากตามที่ต้องการ

คติพจน์: การนั่งอยู่บนที่นั่งของความพอใจ และสังเกตการณ์เกมส์ของสถานการณ์ที่เลวร้าย คือ การเป็นอภิมณเฑาะของความพอใจ